

Triglav alatti ország

Triglav alatti ország!
Šalamunt csókkal taszítottam le a trónjáról.
Triglav alatti ország!
A horvát király nevét viselem, és ellopom
kispolgári szélmentes öblödet.
Triglav alatti ország!
Érseked szeretkezési szőnyegemen
síel,
miközben én pokoli beleinek pöcegödkrét
hittel tömöm tele.
Triglav alatti ország!
Kiskoromtól fogva arra tanítanak, hogy a költő csóró,
nem uraság.
Triglav alatti ország!
Szintetikus drogot szeretnék morális másnaposság nélkül.
Triglav alatti ország!
Utódaid húsát falom, nemükre való tekintet
nélkül.
Triglav alatti ország!
Nem bírom elviselni iskolád, mert nem az én mértékem szerint való.
Triglav alatti ország!
A bevásárlóközpontok belépőjegy nélküli embereknek
szánt mozitermek.
Triglav alatti ország!
A nemzeti érdekeket küldötteid halotti csontjából
kívánod felépíteni?
Triglav alatti ország!
Tojásaim bajuszos terroristák a fehér Ljubljana felett,
a naphoz fohászkoznak.
Triglav alatti ország!
Szorgalmad és stabilitásod tengeri betegségbe
kényszerít engem.
Triglav alatti ország!

Ha szerelemből embert ölsz, még inkább magadra maradsz,
sokkal később vagy csak halott.

Triglav alatti ország!

Emeld trónra a poligámiát, hogy anyáid fekete
magvakat fogadhassanak magukba.

Triglav alatti ország!

Kicsinységed a szélességben áll, nem a hosszúságban.

Triglav alatti ország!

A nap nem luxus, sokkal inkább egy veszélyes állapot.

Triglav alatti ország!

Szubvencióid betömik a torkokat, és megtömik
a gyomrokat.

Triglav alatti ország!

Angyal vagyok, aki nem retteg a semmi érzésétől.

Triglav alatti ország!

A könyvtárak könnyeid holt ágú folyói.

Triglav alatti ország!

Konzerválj lipicai lovakat az elkövetkező
osztrák–magyar monarchiáig.

Triglav alatti ország!

Autodidakta vagyok, aki elutasította a szocialista
realizmust.

Triglav alatti ország!

Hormonjaim a digitális pornográfia építésén dolgoznak.

Triglav alatti ország!

A te kóbor fiad vagyok, aki a nevedet se tudja.

Triglav alatti ország!

Én vagyok te és te vagy én.

Dal a mulatozónak

megvágta-e már magad valaha, miközben a paradicsomkonzervet
bontottad?

hugyoztál-e már valaha a széllel szembe?
átérezted-e már valaha az értelmetlenséget, ám utána még mindig
kitartottál mellette?

szartál-e már valaha az erdőben, szarvasbőgés
közben?

hallottál-e már valaha őrülséget, és levetted a szemüveged?
vadásztál-e már valaha a város közepén patkányokra
fekete lyukakban?

ittál-e már valaha grajski vöröset?
megízlelted-e már valaha a semmi mélységét az őrülség
satujába fogva?

maszturbáltál-e már magadra maradva?
szereztél-e már be szilveszterre kék
tablettákat?

jártál-e már valaha Dzsolsznál vendégségben, és maguk alá
temettek a könyvek?

sütöttél-e már valaha macskával bécsi szeletet?
gondoltál-e már valaha a disznókra, az állami apparátusra,
akik felhangolják harmonikád?

másztál-e már vályog viskóból kifele, és
megcsókoltad-e a blokkokat?

hiányoltad-e már valaha az anyádat?
dugtál-e már valaha anélkül, hogy szerettél volna?
hazudtál-e már valaha, nehogy sérelmet okozzál, és aztán
gyilkoltál?

gyújtottál-e már meg valaha pattogatott kukoricát?
olvastál-e már valamit Thomas Bernhardtól?
simogattad-e már valaha szőke hajú festő testét, és csókokat
suttogtál-e a fülébe?
arc nélkül szeretkezte-e már valaha?

Magam

tekintet nélküli ablak
a négy fal ölelésében
mezítelen képekkel beszennyezve
az alvás álmodozása képtelen a testbe való behatolásra
a hallgatás a test hisztérikus ordítását kívánja

Tetők

néha, amikor szavakat keresel,
legjobb a meszelésre hagyatkoznod,
és csak a fehérség mélységére fülelned

Pléhdoboz

valahol ott kinn
bőrünk alá hatolt a mámor
csókokkal ittuk ki
megsejtettem a végtelent
pléhnyelved folytonos
érintések

[cím nélkül]

ha Ljubljánában mindig napos lenne az idő,
a Földön én lennék a legnagyobb költő.
Mivel pedig nincsen nap, el kellene költözni,
de ehhez semmi kedvem, túlságosan lusta vagyok
egy ilyesféle hőstetthez,
maradok Ljubljánában, maradok a legnagyobb
akadékoskodó itt a környéken.

[cím nélkül]

a balkonon
ittunk
Lady a szobakutya
feldöntötte az asztalt
az asztalon egy Bukowski hevert
és pár felborult pohár

a jó író nem szégyelli könyveit
ha folyadékkal itatják át

Impresszió

agónia eufória
halál nincsen már
csak a pokoli gyötrelem
totális anarchia
csak az érzés az egyedüli utópia
patak zuhatag
habzó hullámok perzselők
alakok árnyék közé rejtve
vérrel leöntve
vörös lámpa
már minden hiába
fuccs

Portré

csepeg
írógépemre
de nem potyog
baszódjanak meg a reklámok
a versek anonimok akarnak maradni
úgy mint én
és ha sírok is ez azért van
mert vékony vagyok
metaforáktól mentesen
valahogy úgy
kb. 70 kiló
és egy méter 90 magas

TOMISLAV VREČAR (1976, Postojna) költő és szabadúszó.

Verseskötetei: *A punk még nem vacak* (Pank še ni hin, 1997), *Az önök fia minden reggel macskákat hajkurászik a környéken* (Vaš sin vsako jutro preganja mačke po soveski, 1998), *Amikor minden megvalósulhatna, dugába dől* (Ko se mi vse ponuja, se meni skuja, 2003), *Rúgjon meg engem a kotlóstyúk* (Naj me koklja brčne, 2004).